

ART GALERIA OBERTA

Mirem de nou l'entorn proper

En el context de «Girona, Temps de Flors», la Fundació Espais presenta una mostra col·lectiva que proposa reflexionar sobre la relació de l'home amb l'entorn

IMMA PRIETO

● Aprofitant la passada setmana de les flors, i la vigent primavera, estació en la qual sembla que tots som més conscients del nostre entorn o, si més no, hi pensem més, la Fundació Espais de Girona ha organitzat una mostra en què es reflexiona sobre la relació de l'home amb el seu entorn i sobre la manera com la seva activitat reverteix en la transformació del territori i provoca canvis en el paisatge. La mostra, que porta per nom *Geografies expectants*, s'articula a partir del treball de cinc artistes, els quals coincideixen a debatre qüestions que afecten el concepte de natura i la idea de paisatge en la societat contemporània. Sembla que darrerament aquestes reflexions hagin adquirit una importància rellevant, sobretot si els atribuïm una relació directa amb altres idees, que poden oscil·lar des de la consciència ecològica fins als processos de reestructuració de les societats postindustrials. És així com aconsegueixen indagar en el que pot ser avui l'experiència del paisatge, i com aquesta, necessàriament, està vinculada a un llegat històric, social i polític que predetermina un imaginari col·lectiu.

Francesc Abad parteix d'una reflexió que suscita un replantejament de la memòria, el paisatge, la fotografia i les paraules,

Algunes de les obres que es poden veure en la mostra col·lectiva de la Fundació Espais de Girona. / MANEL LLADÓ

qüestionant-se / qüestionant-nos si el paisatge és un concepte social o no. Domènec incideix en la relació dialèctica entre el lloc, la memòria del lloc i les paraules, interactuant directament en el paisatge a través de paraules en moviment. Lluís Sabadell Artiga participa amb dues obres que al seu torn reflexionen sobre el paisatge en moviment constant, magnífica metàfora del temps que pot provocar ser conscient

de la rapidesa del canvi. Pere Noguera aposta per una obra de naturalesa efímera amb una forta càrrega poètica, en què no manquen possibles reflexions al voltant de la idea de deconstrucció i fragmentació. I per acabar, Àlex Nogué ens permet gairebé visionar allò contemplat des del santuari de la Salut.

El conjunt, que serà complementat amb unes jornades teòriques a principis de juliol, sugge-

reix la necessitat de crear noves visions, noves maneres de mirar i interpretar el paisatge.

► **FRANCESC ABAD, DOMÈNEC, ÀLEX NOGUÉ, PERE NOGUERA, LLUÍS SABADELL ARTIGA**
Geografies expectants
Fundació Espais
Pou Rodó, 7-9. Girona
972 20 25 30
Fins al 31 de juliol

Home i paisatge, en diàleg

MARIA PALAU

● L'artista Pablo Maeso (Barcelona, 1964) s'expressa amb un llenguatge figuratiu serè i sostingut que trastoca les fronteres del fet purament estètic. A la galeria Jordi Barnadas de Barcelona, presenta una trentena d'obres (tècnica mixta sobre tela) en les quals ha fet un petit gir respecte al treball anterior: ha deixat enrere el seu esperit pop i ha guanyat en profunditat. Els característics fons plans i monocroms, d'un caire més aviat dur, s'han transformat en paisatges depurats i sintètics, de colors càlids, amb un cert desgast, taques i aigües atzaroses que doten de perspectiva i de suavitat les escenes.

Però Maeso continua fidel a un estil de figuració amable i irònic, misteriós i divertit, calmat i trepidant. Tot el que pinta és real i inventat alhora. Es pot dir que

fa un muntatge del que veu. Coneix moltes de les persones que retrata (per exemple, el també pintor Gonzalo Goytisolo). O simplement es fixa en aquells individus més peculiars i curiosos que es troba pel camí. I sempre estableix un diàleg màgic i poètic entre la figura humana (preferentment d'esquena), el paisatge (a vegades un impenetrable horitzó) i l'arquitectura (esglésies, restaurants,...).

Són composicions amb final obert: «L'espectador mira el quadre i pensa: 'Aquí pot passar o ha passat alguna cosa'», precisa Maeso. Per explicar totes aquestes històries, parteix de fotografies que ell mateix fa d'arreu on va. I n'extreu el que vol. O simplement el que recorda. Munta el quadre al cervell. I ja el té fet, tot i que llavors comença la lluita, no sempre tan gratificant, amb el pinzell i la tela.

Pablo Maeso, a la galeria Jordi Barnadas. / GABRIEL MASSANA

La pintura de Maeso transmet moviment i evoca un concepte de viatge, d'anar d'un lloc a un altre, que entrellaça vitalisme (descobrir i redescobrir coses noves) i melangia (la sempre obligada tornada).

► **PABLO MAESO, En ruta**
Galeria Jordi Barnadas
Consell de Cent, 347
Barcelona
93 215 63 65
Fins al 3 de juny
De 815 a 3.365 euros

Fotografia de Carmen Mariscal.

Cos, dona i sofriment

M. PALAU

● L'artista mexicana Carmen Mariscal (Palo Alto, Califòrnia, 1968), establerta des de fa anys a París, presenta la tercera exposició individual a la galeria Llucià Homs de Barcelona amb la clara voluntat de commoure l'espectador. La mostra reuneix fotografies, vídeos, caixes de llum i instal·lacions, diferents llenguatges que Mariscal aconsegueix fer dialogar amb precisió. La dona és l'eix sobre el qual gira la seva pràctica artística. L'interès pel cos femení li ve des que va treballar amb joves bulímiques i anorèctiques en hospitals de Mèxic.

Mariscal, que gairebé sempre treballa amb autorretrats, descobreix els temors, els dolors i les agressions de la dona del segle XXI i s'ocupa especialment de la fecunditat i de la maternitat a la preera de la clonació. La instal·lació *Umbilicus* i el vídeo *Umbilicus rêve* ens presenten una dona que es tapa la cara en veure que del seu melic surten uns cables —uns cordons umbilicals artificials— que la connecten a desenes de fetus.

En les fotografies, Mariscal espem la intimitat femenina i ens mostra rostres de dona preocupats, pensatius i desolats per l'envelliment. Al fons de les imatges intuïm unes parets gastades i imperfeccions de troncs d'arbres. En un altre vídeo, *Espejo*, veiem una dona espantada que, emmirallada en l'aigua, descobreix com la seva cara es va deformant.

► **CARMEN MARISCAL.**
Doble/desdoble
Galeria Llucià Homs
Consell de Cent, 315
Barcelona
93 467 71 62
Fins al 23 de juny
De 1.000 a 12.000 euros